

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010324
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8315010324.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.08.2023, v trestnej veci proti obžalovaným A. B. a C. D., pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods.2 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/101/2015 zo dňa 02.06.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaných A. B. a C. D. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Humennom pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin lúpeže podľa § 234 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods.1, ods.3 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

- dňa 02.08.2003 okolo 01.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vošli cez neuzamknuté okno do domu č.XXX/X na ulici E. v obci F. G. H. tým spôsobom, že pod okno vedúce do spálne priniesli lavičku, pomocou ktorej vošli obaja najprv do spálne a následne prešli do obývacej izby, kde ležala majiteľka domu C. B. a tam s kuklami na hlavách a nožom ju vyzvali, aby spolupracovala, že sa jej nič nestane a žiadali od nej peniaze, pričom C. B. im z obavy vydala finančnú hotovosť 1.200,- Sk, s ktorou obaja ušli,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresná prokurátorka, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s odôvodnením predmetného rozsudku, podľa ktorého okresný súd uveril procesnej obrane obvinených, kedy obž. B. vinu popieral počas celého trestného konania a obž. D. po tom, ako sa vo svojej pôvodnej výpovedi priznal, následne zmenil svoju výpoveď a vinu poprel so všeobecným odôvodnením, že má byť na neho vyvíjaný nátlak zo strany príslušníkov PZ. Svedok I. viackrát menil svoju výpoveď, kde v jednej zo svojich výpovedí usvedčoval práve obvinených, súd však túto verziu výpovede svedka I. neakceptoval. Okresný súd sa podľa názoru prokurátorky nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že výpoveď obžalovaného D., v ktorej sa priznal ku skutku a svedka I., ktorý usvedčil práve obžalovaných, sú bez výrazných vzájomných rozporov a pokiaľ by nemali reálny základ, je vylúčené, aby sa zhodovali v detailoch. Navyše uvedené výpovede podľa názoru prokurátorky, korelujú aj s ostatnými dôkazmi, ktoré boli v tejto veci zabezpečené, a ktoré okresný súd vo svojom oslobodzujúcom rozsudku opomína. S prihliadnutím na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie vyjadrenej v § 2 ods.10 Tr. poriadku aj napriek kontradiktórnemu procesu je čiastočne aj súd viazaný, aby z vlastnej iniciatívy doplnil dokazovanie, pokiaľ sám dospeje k pochybnostiam o skutkovom stave. Pokiaľ mal konajúci súd pochybnosti o verziách výpovedí, nič

mu nebránilo, aby sa podrobne zaoberal tým, ktorá z verzií je pravdivá, aby dokazovanie zameral aj na okolnosti vzniku týchto výpovedí, správaniu sa vypočúvaných osôb pri týchto výpovediach a takto získané dôkazy citlivo vyhodnotil a na základe takého dokazovania by sa následne mohol objektívne prikloniť k niektorej z rôznych verzií výpovede. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

V posudzovanej trestnej veci bolo podľa názoru krajského súdu na okresnom súde vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Okresný súd dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom.

Je treba uviesť, že ide v poradí o druhé rozhodovanie krajského súdu v uvedenej trestnej veci, keď najskôr rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T203/2003 zo dňa 28.01.2004 boli obžalovaní A. B. a C. D. uznaní vinnými v bode 1/ zo spolupáchateľstva trestného činu lúpeže podľa § 9 ods.2 Tr. zákona k § 234 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zákona v súbehu so spolupáchateľstvom trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods.1, ods.3 Tr. zákona a v bode 2/,3/,4/ rozsudku zo spolupáchateľstva trestného činu krádeže podľa § 247 ods.2, ods.3 písm. b) Tr. zákona, v bodoch 2/ a 3/ rozsudku dokonanej, v bode 4/ rozsudku v štádiu pokusu podľa § 8 ods.1 Tr. zákona, v bode 2/ v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods.1, ods.2 Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/dňa 02.08.2003 okolo 01.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vošli cez neuzamknuté okno do domu č. XXX/X na ulici E. v obci F. G. H. tým spôsobom, že pod okno vedúce do spálne priniesli lavičku, pomocou ktorej vošli obaja najprv do spálne a následne prešli do obývacej izby, kde ležala majiteľka domu C. B. a tam s kuklami na hlavách a nožmi v rukách ju vyzvali, aby spolupracovala, že sa jej nič nestane a žiadali od nej peniaze, pričom C. B. im z obavy vydala najmenej 1.200,- Sk a potom obaja ušli,

2/ dňa 27.06.2003 okolo 23.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do riadne oploteného dvora rodinného domu č.XXX/XX na ulici J. v obci F. G. H., kde doneseným kovovým predmetom vypáčili zadné vchodové dvere do domu, vošli do domu, ktorý prehľadali a odcudzili odtiaľ videorekordér zn. AIWA v hodnote 2.400,- Sk, DVD prehrávač zn. Orava 502X v hodnote 6.291,- Sk, WIFI vežu Yamaha v hodnote 8.090,- Sk, 12 dielový príbor CAPRICE a väčšie množstvo šperkov zo žltého a bieleho kovu, v hodnote 63.313,- Sk, čím spôsobili majiteľovi domu K. L. I. odcudzením vecí škodu vo výške 80.098,- Sk a poškodením zariadenia škodu vo výške 1.500,- Sk,

3/dňa 20.08.2003 okolo 01.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do penziónu zv. E. C. v obci F. G. H. tým spôsobom, že prineseným páčidlom vypáčili vchodové dvere vedúce do objektu penziónu, prešli do priestorov baru, odkiaľ odcudzili rôzne druhy alkoholických nápojov, cigariet rôznych značiek, rôzne cukrovinky, zapaľovače a telefónne karty, čím spôsobili majiteľovi objektu L. L. odcudzením tovaru škodu vo výške 2.000,- Sk,

4/ dňa 21.08.2003 okolo 23.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli k predajni M. N. na ulici M. v obci F. G. H., kde nezisteným predmetom vypáčili dvojité zaistené okno do predajne a chystali sa vniknúť do objektu, no vzhľadom na to, že pri predajni zastavilo neznáme motorové vozidlo, od ďalšieho konania upustili a ušli, pričom majiteľke predajne E. A. žiadnu škodu nespôsobili.

Za to im okresný súd uložil podľa § 234 ods.2 Tr. zákona, § 35 ods.1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pre výkon trestu obžalovaných zaradil do I. nápravno-výchovnej skupiny. Rovnako okresný súd podľa § 288 ods.1 Tr. poriadku uložil obom obžalovaným zaplatiť spoločne a nerozdielne škodu poškodenej C. B. vo výške 1.200,- Sk, L. I. vo výške 81.590,- Sk a M. L. 12.513,50 Sk.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/9/2004 zo dňa 28.01.2004 bol rozsudok okresného súdu zrušený v celom rozsahu a obžalovanému A. B. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov a obžalovanému C. D. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre výkon ktorého boli obaja obžalovaní zaradení do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 3Nt/2/2005 zo dňa 11.06.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/92/2008 zo dňa 05.11.2008 bola na základe návrhu podaného prokurátorom Okresnej prokuratúry Humenné podľa § 278 ods.1 Tr. poriadku povolená obnova konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 4T/203/2003, avšak len vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 1/ rozsudku a vec bola vrátená v tomto bode prokurátorovi na došetrenie. Dôvodom bolo, že svedok O. F. na verejnom zasadnutí uviedol, že skutku sa dopustil on spolu s C. M., ktorú skutočnosť potvrdil aj svedok C. I., ktorý uviedol, že v nočných hodinách došiel za ním O. F. a C. M. a prehovárali ho, aby spolu išli prepadať nejakú ženu v obci F. G. H., na druhý deň mu títo povedali, že prepadli poškodenú B. a vzali jej 1.050,- Sk.

Následne po skončení vyšetrovania po tom, čo bola vec vrátená v dôsledku povolenia obnovy konania do prípravného konania, podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Humenné dňa 19.06.2015 na obžalovaných A. B. a C. D. opätovne obžalobu pre skutok, pre ktorý boli v predchádzajúcom rozsudku uznaní za vinných v bode 1/ rozsudku Okresného súdu Humenné (sp. zn. 4T203/2003).

Krajský súd konštatuje, že v pôvodnom konaní bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa skutok stal, keď vychádzal predovšetkým z výpovede svedkyne poškodenej C. B., ktorá tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom uviedla, že v piatok 01.08.2003 okolo 15.00 hod. prišla do domu v obci F. G. H., kde plánovala stráviť víkend, v noci sa zobudila na to, že niekto buchol do gamatky vo vedľajšej izbe, potom o chvíľu nad ňou stáli dvaja mladí muži vo veku asi 18 rokov oblečení v tmavom odevu vysokí asi 175 cm, mali na hlave kukly a na rukách mali rukavice, jeden mal v ruke nôž a povedal, aby bola kľudná, že sa jej nič nestane, aby im dala peniaze, načo si ona na gauči sadla a z kresla vedľa gauča vzala kabelku, z nej vybrala peňaženku a dala im 1.200,- Sk, oni sa medzi sebou rozprávali, že je to málo, potom odišli, do rána nespala a ráno to povedala susedovi B., ktorý zavolať policajtov. Výšku páchatelov uviedla len orientačne, presne ju uviesť nevedela, lebo bola tma, jeden jej svietil baterkou do očí a obaja stáli nad ňou, kým ona sedela na gauči. S odstupom piatich mesiacov sa svedkyňa nevedela vyjadriť na hlavnom pojednávaní na okresnom súde dňa 14.01.2004 k tomu, či hlasy obžalovaných sú hlasmi páchatelov, ktorí ju prepadli.

Jediným dôkazom, ktorý usvedčoval zo spáchania skutku práve obžalovaných C. D. a A. B. bola výpoveď obžalovaného C. D. z prípravného konania, keď po tom, čo bol tento obmedzený na osobnej slobode po spáchaní skutku uvedeného v bode 4/ pôvodného rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T203/2003 dňa 22.08.2003 o 17.00 hod., uviedol, že do domu poškodenej B. vošli cez pootvorené okno, prehľadávali jednu miestnosť, keď sa vo vedľajšej izbe rozsvietilo svetlo a vo dverách stála poškodená, B. od nej pýtal peniaze a mal pritom v ruke nôž, on (obž. D.) sa vtedy zľakol a ušiel von, na druhý deň mu B. dal 700,- Sk a svoju výpoveď zopakoval aj pri konfrontácii s obžalovaným B. 22.08.2003. Pred sudcom okresného súdu pri rozhodovaní o väzbe obžalovaný D. uviedol, že sa pred vyšetrovateľom priznal dobrovoľne, avšak už 25.09.2003 zmenil svoju prvotnú výpoveď, keď uviedol, že bol v strese, v skutočnosti spáchal len pokus krádeže do predajne E. A. (pôvodný skutok 4), ostatných troch skutkov sa on nedopustil, policajti naňho tlačili, aby sa priznal, že keď sa prizná, bude prepustený na slobodu, avšak to nebola pravda, o skutkoch sa dozvedel tak, že sa o nich hovorilo v miestnom obchode, kde ľudia tieto skutky rozoberali, na polícii bol vtedy vyšetrovaný po prvýkrát.

Obžalovaný B. tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred okresným súdom poprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu, na hlavnom pojednávaní dňa 10.12.2003 uviedol, že v čase skutku bol doma s bratom P. B.. Aj tento obžalovaný sa priznal len k spáchaniu skutku uvedenému v bode 4/ rozsudku.

Obžalovaný B. následne v rámci konania o povolenie obnovy konania uviedol, že mu do výkonu trestu napísal list svedok C. I., kde sa priznal, že ho volali O. F. a C. M., aby išli vykradnúť poškodenú C. B., on však nešiel, na druhý deň sa mu obaja ku skutku priznali.

Svedok C. I. v konaní o povolení obnovy konania uviedol, že sa mu priznali C. M. a O. F., že to boli oni, kto spáchali uvedenú lúpež, uvedené potvrdil aj pri konfrontácii so svedkom C. M. dňa 10.12.2010, a pri

výpovedi dňa 31.07.2012. Následne pri konfrontácii s obžalovaným A. B. už vypovedal, že na to, aby označil za páchatel'ov lúpeže F. a M., ho naviedol obžalovaný B. vo výkone trestu odňatia slobody, kde vykonávali obaja tresty v rovnakom čase a že mu obžalovaný B. sľúbil peniaze. Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia plyní, že svedok C. I. má vysoké lži skóre a boli u neho zistené aj psychopatologické črty osobnosti.

Svedok O. F. vypovedal v konaní o povolenie obnovy konania 17.04.2009 a následne aj pred vyšetrovateľom 26.04.2011 pri konfrontácii so svedkom M. a pri výpovedi 13.03.2012, že uvedenej lúpeže sa dopustil on spolu so svedkom C. M., pričom uviedol, že poškodená v čase skutku ležala na posteli a peniaze vybrala spod vankúša, jeho popis skutku bol tak takmer v zhode s výpoveďou samotnej poškodenej C. B.. Zo záverov znalkyne z odboru psychológia plyní, že svedok F. nemá sklony skresľovať skutočnosti vo svoj prospech. Pri výsluchu dňa 08.04.2015 však svedok O. F. uviedol, že keď predtým opakovane vypovedal, že on spáchal lúpež spolu so svedkom M., klamal a ďalej využil právo a vo veci odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní dňa 29.10.2018 svedok na otázku, prečo 10 rokov tvrdil, že on spáchal uvedenú lúpež uviedol, že on sa lúpeže nedopustil, vyšetrovateľovi vtedy vydal lovecký nôž, ktorý patril otcovi, aby mal dôkaz, že spáchal lúpež, myslel si, že 15 ročný nedostane za lúpež väzenie, pokiaľ sa priznával ku skutku lúpeže, vypovedal tak pod nátlakom vyšetrovateľa.

Svedok C. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ako vyšetrovateľ po povolení obnovy konania vypočúval opakovane svedka O. F. a v zápisnici uvádzal skutočnosti, ktoré tento svedok vypovedal, nevyvíjali na svedka žiaden nátlak. Uviedol, že za skutok boli odsúdené iné osoby, preto je nelogické, a nebol žiaden dôvod vyvíjať na svedka nátlak.

Na hlavnom pojednávaní po povolení obnovy konania tak obžalovaný D. ako aj obžalovaný B. vypovedali, že sa skutku lúpeže nedopustili, obžalovaný D. zmenil svoje predchádzajúce výpovede, keď začal tvrdiť, že ho policajti prinútili k priznaniu nie len vyvíjaním psychického nátlaku, že ak sa prizná, pôjde domov, ale začal tvrdiť, že ho aj fyzicky napadli, že dostal 2 až 3 facky.

Aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na vykonané dokazovanie bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal, avšak aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov naďalej trvajú pochybnosti o tom, kto sa skutku dopustil. Je pravdou, že ku skutku sa pôvodne priznal obžalovaný D. a toto priznanie zopakoval aj pred sudcom okresného súdu pri rozhodovaní o väzbe a aj pri konfrontácii s obžalovaným B.. Obžalovaný D. ale popisoval v týchto výpovediach priebeh skutku odlišne od toho, ako ho popísala poškodená C. B., pričom však tieto rozpory vo výpovediach neboli odstraňované, keď obžalovaný D. uvádzal, že poškodená B. ich prekvapila, keď prehľadávali vedľajšiu izbu a stála vo dverách, poškodená však vypovedala, že ona ležala na gauči a v takejto polohe nad ňou stojac páchatelia od nej pýtali peniaze. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný D. následne zmenil výpoveď, keď poprel spáchanie skutku, poškodená zomrela, nie je možné tento podstatný rozpor odstraňovať, pritom je možné, že takúto verziu si obžalovaný D. vymyslel, aby zmiernil podiel svojej účasti na skutku, každopádne mal byť tento rozpor odstraňovaný a súd sa s ním mal vysporiadať v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. poriadku. V opačnom prípade existujú pochybnosti o tom, či sa obžalovaný skutku dopustil. Verzia svedka I. a svedka O. F. sa aj krajskému súdu javí ako menej pravdepodobná, vykonaná v snahe pomôcť obžalovaným D. a B. za situácie, že títo vykonávali v čase výpovede svedka I. a F. päťročný trest odňatia slobody, svedok F. sám uviedol, že v čase lúpeže bol mladistvý (mal 15 rokov), preto mohol rátať s podmieneným trestom odňatia slobody, avšak ani táto verzia nebola jednoznačne a bez pochybností vyvrátená, zvlášť za situácie, keď svedok F. popísal skutok takmer zhodne ako samotná poškodená, a pre trestné činy krádeží a porušovania domovej slobody bol, ako to sám uviedol v inkriminovanom období, odsúdený a to pre osem skutkov. Za takejto situácie, keď iné objektívne dôkazy, ktoré by jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností svedčili pre niektorú z dvoch verzií, neboli vo veci vykonané, a tak obžalovaní ako aj svedkovia I. a F. sú nedôveryhodní, správne okresný súd použijúc jednu z hlavných zásad trestného konania in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, obžalovaných B. a D. podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.